

KANIBAL (20) *sb m*

Pierwsze a jasne (w tym 1 r. błędne znakowanie); -bã- BielKron (19), -ba- (1) KmitaSpit.

pl N kanibãles (6), kanibãłowie (4), kanibali (1) KmitaSpit; -es : -owie BielKron (6 : 4). ◇ G kanibãł(o)w (5). ◇ D kanibãł(o)m (1). ◇ A kanibãły (2). ◇ L kanibãł(o)ch (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Mieszkaniec wysp egzotycznych, zwykle utożsamiany z ludożercą (z hiszp. caribal, canibal 'Karaib' błędnie kojarzone z lat. canis) (20) : ten wysep był Kánibałow/ bo to po znákoch poználi/ widząc iż budy mieli fzciczáte iáko Namioty liścim Pálmowym przykrywáne BielKron 441v; ná ktory [wysep] teź Kánibałowie záchodzili/ áby doftawáli ku żywności fwey/ ludzi. BielKron 442; Kánibales cí fã pliego przyrodzenia Antropofagi po Grecku/ iedzą ciáła ludzkie/ y bez wtydu fie záchowáią. BielKron 461v, 8v, 441 [2 r.], 441v [2 r.], 442 [4 r.], 443v, 444 [3 r.], 461v; Iáko y Kánibáli/ gdzie Wartoman [uczestnik portugalskich wypraw odkrywczych] chodził/ Połá kázdego ziedli/ co do nich przychodził. KmitaSpit C4.

Szereg: »kanibałowie, (to jest) samojedź« (2): przyplłynął do wyłpu Kánibałow/ to iest do Sámoiedzi. BielKron 441v, 441 marg.

Synonim: samojedź.

KW